

אין לך אלא לתת ידך

תש"ד

"הוקם המשכן" (שמות מ' יז). אמר משה רבנו לפני הקב"ה: איך יש בי כח להקימו? אמר לו: אין לך אלא לתת ידך ונמצא מוקם מאליו (רש"י שמות ל"ט לג מתנחומא). הרבה עמל והרבה קושי נדרשים בכדי להקים משהו של דבר שבקדושה. רבים המונעים והמכשילים, והרבה פעמים יש ספק בדבר, האמנם תהא האפשרות להוציא את הדבר אל הפועל. אולם תפקידנו לעשות, ולעשות "כאשר צוה ה' את משה", ואז המשכן יוקם.

רובו של הציבור אינו יכול לעמוד על הגבולות והתחומים המדויקים של דבר חכמים נקראו "אנשי גבול" (משנה סוטה ט' טו) על שום אפשרות ההגבלה והתייחסו שיש בידם. אם נשאל מי הקים את המשכן? התשובה משה רבנו ע"ה תהיה נכונה ולא נכונה כאחד. כשם שגם התשובה על ידי הקב"ה גם היא איננה נכונה לפי המובן הרגיל של התשובה. אילולי הפעולה מצד משה לא היה המשכן עומד, אולם משה מצד עצמו, מה כח היה בידו? הפעולה של משה הביאה לידי גילוי של הסייעתא דשמיא. זהו שברכס משה: יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיכם (רש"י שמות ל"ט מג).

והנה כאן עלולה לבוא טעות הנה רואים אננו, שהברכה היא לפי העשייה. והננו רואים, שאלה שלא עשו לא השיגו ואין להם. ואם כן, מתבקשת מסקנא, כי הכל תלוי ביד האדם. ואכן זו מסקנתו של האגף המתפרק מכל חובות לשמים ומכל אמונה במה שלמעלה ומאידך גיסא, טוען מחנה המאמינים, הן "אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו" (תהלים קכ"ז א). ואם כן, היש מעצור בידו להושיע ברב או במעט?

ובקץ הימים "זאנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחינו" (משנה שם). משני הצדדים הננו רואים מחנות קיצוניים בעיני המחנה הרחיבי מסוגו של האגודה הרינו פסולים, בעיני המחנה הפועלי פודק רעול הננו מרושלים ותפקידנו תמיד לחזק את עצמנו מתוך דעת, כי דוקא כאן באמצע נמצאת הדרך הנכונה.

יש, ולמראה הרוב החילוני שדומה השתלט על כל מוסדות הישוב, למראה צורת החיים של רוב רובם של המתנחלים, שהיא רחוקה רחוקה מאד מאתנו, אנו שואלים את עצמנו, האם יהיה בכוחנו להקים את משכן רקודש בארץ אבות. התשובה היא: "אין לך אלא לתת ידך, וסופו של דבר שהמשכן יוקם" ההפרש שבין העשייה שלנו לעשייה שלהם הוא בזה, שמגמתנו היא תמיד מודרכת ומבוקרת על ידי "כאשר צוה ה'". כאן הגבול וכאן הסימן כל פעולה אשר מותרת היא גם מצוה, כל פעולה שהיא אסורה היא גם ללא תועלת.